

לך להתיירא כלל דלא דמיא האי להאי 'כי אני הכבדתי את לבו' זה שהמצרים עובדי ע"ז זה באונס, אבל זה שכלל ישראל נכשלו בחטאים זהו 'כי אני הכבדתי את לבו' ע"י קושי הגלות והתגברות היצר כדאיתא בגמ' (קידושין ל) 'יצרו של אדם מתגבר עליו ככל יום אלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו', ולכן 'בא אל פרעה' ללא חשש שיתעורר קטרוג על ישראל.

(רביה"ק דיע"א ציווה במיוחד לכוזר וזאט"ח)

♦ ♦ ♦

או 'אמר דבא הכתוב ללמדנו דרך ה', שצדיקים אנו לעשות ולקיים רצון הבורא ית"ש ללא שום ספיקות וחכמות, אפילו כשאין נראה תועלת לדבר אלא 'תמים תהיה עם ה' אלוהיך', כי אלו נסיונות מן השמים שמנסה אותנו השי"ת בדברים שאין לנו השגה, וע"ז גופא זוכים לשכר ע"י שעושים רצון ה' הסתום ממנו מבלי להרהר ולשאול כלל שאלות וספיקות.

וכגון אנו מתפללין זמן רב כ"כ ג"פ ביום 'ולירושלים עירך ברחמים תשוב', מדוע אין אנו נענים בתפלותינו, גם להיכן הולכים כל התפילות, אלא ודאי כל התפילות פועלות ואסור להרהר מה וכיצד פועלים התפילות, וזהו 'ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו' כלומר דייקא במקום שאין כזה שום תועלת ואינו מוכן כשכל אנשי, מ"מ לך ועשה 'נחת רוח לפני, שאמרתי ונעשה רצוני' (רש"י שמות כט, יח), ובזכות זה יזכה לשכר למען שיתי אותותי אלה בקרבך ויראה את ישועת ה'.

♦ ♦ ♦

או 'אמר 'פרעה' רמז להקב"ה כדאיתא ב'נועם אלימלך' דהוי לשון פריעה והתגלות השכינה, וזהו 'בא אל פרעה' האין זוכים לבא להתקרב לדביקות בהשי"ת, 'הכבדתי רומז על עול ועבודה כמו 'תכבד העבודה', וזהו 'כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו' ע"י שמקרב אחרים ג"כ לעבודה השי"ת ולקבלת עול תורה ומצוות יזכה להתקרב ולהתדבק בהשי"ת.

♦ ♦ ♦

ה', כדאי' ברמב"ן עה"כ 'קדושים תהיו' ע"ש, ואם לא תקדשו עצמכם כבודת לך אזי 'גם טפכם ילך עמכם' הדילדים ילכו אחר תאוותיכם וכבר יהיו תחת שליטתי.

אבל 'ויאמר משה' דהצדיק אומר איני מסכים בשום אופן, אלא 'גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשינו לה' אלקינו' אפי' דברים שעפ"י תורה מוכרחים לערב כמקצת היצה"ר נעשנו לה' לכדו לש"ש, כדאיתא בגמ' (דמא טו:) 'שאנשי כנה"ג ראו שיש עת רצון והרגו את היצה"ר של עבודה זרה, והיה ככוונתם גם להרוג היצה"ר של עריות ומקודם אסרו אותו וסגרוהו, למחרת לא מצאו אפי' ביצה אחת בן יומו, ראו מכך שקיום העולם תלוי ביצה"ר, כך ברא הקב"ה את העולם וא"א להרגו, וזהו שאומר הצדיק ליצה"ר 'גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות' אפי' דברים שא"א להם מבלי תאוות היצר כאכילה שתיה ומשגל, 'ועשינו לה' אלוקינו' אנו נעשנו רק למצוות ה' בלתי לה' לכדו מבלי תאוות, 'וגם מקנינו ילך עמנו' גם הנפש הכהמית ילך עמנו ומכניעו אל הקדושה, 'כי ממנו ניקח לעבוד את ה' אלקינו' דבזה תלוי כל עבודת ה' של האדם וזהו ראשית העבודה, וכההקדמה כפי' 'אאמו"ר זיע"א, כי חפץ הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים.

אבל מלכד שעושה האדם הכל למען קוב"ה צריך עוד חלק להשלים עבודתו שידע שזהו שהשיג והגיע למדרגות לעבוד את ה' בלי פניות לש"ש זהו הכל ברוכ רחמיו וחסדיו של הקב"ה ואין לנו שום חלק בזה 'ואלמלא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו', אבל 'ואנחנו' אם חשב אדם בדעתו אני עובד ה' והכל מאתי ע"י התגברותי על היצר, אז 'לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואינו שמה' לא יהיה כמה לעלות לעוה"ב עם מעש"ט, דכשלוקת האדם כל עבודתו לעצמו הוא מאכדם ע"י גאוות ליכו.

אנו אומרים בכל יום 'אני מאמין באמונה שלימה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא ית"ש', צריך להחזירה טוב אל ליבנו, שאין התורה משתנית אצל אף אחד ממשנה רבינו ועד עתה, וכל יהודי יצטרך לתת דין וחשבון על מעשיו לאחר אריכות ימיו ושנותיו וכולם בשוה, יש אנשים שמתפללים בכל יום ויושבים ככולל ולומדים אבל כשיגיע סוף דבר הם יראו שאין להם שום מעשה טוב בידם.

זקה"ק מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א אמר 'מן העבירות איני ירא, כי על העבירות יש גהינם, אבל

ירא אני מהמצוות שלא עשיתום כדכע"י, הוא לא היה ירא על העבירות, דעל העבירות הוא רוצה ללכת לגהינם ולתקן את מעשיו ולזכך נשמתו ע"י הגהינם, אבל המצוות שלא עשה כדכע"י זהו אי אפשר לתקן בעולם העליון, וזה צריך כ"א לעשות חשבה"ג לעצמו, כמה מצוות ומעש"ט עשה וכמה מהם היו בלתי לה' לכדו, ושלא יהיה ח"ו ד'בבואינו שמה' לעולם העליון, יהיה בבחי' 'ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה'.

♦ ♦ ♦

"ולכל בני ישראל היה אור כמושבתם" (יא, כג)

איתא מהרה"ק מרוז"ן זיע"א שלכל יהודי יש אור ונשמתו מאירה באור אלוקי', אבל האור הוא מכוסה וצריך לגלותו, כיהלום שמכוסה כולו באדמה וכל כמה שמנקהו יותר מתגלה האור, כן הוא נשמתו של יהודי, אבל הנפק"מ הוא 'במושבתם' היכן היא מונחת.

זקה"ק מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א הקשה דישראל באים ומתקבצים בליל יוה"ק בבתי כנסיות וכולם שואגים בתפילה 'ונסלח לכל עדת וגו'' ונענים 'ויאמר ה' סלחתי כדברך' דהקב"ה מוחל וסולח לכולם, והלא הדין אינו דין אמת יש מהם אשר עסקו בתשובה כבר מחדש תמו"ז – ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים, ויש מהם בחודש א"ב – א'לול ב'א, ויש בחודש אלול או סליחות, ויש שרק בראש השנה מתעוררים לתשובה, ויש מהם שרק בליל יוה"ק כשכאים לכל נדרי זיק של תשובה מתעורר בהם, ולכולם 'ויאמר ה' סלחתי כדברך' והלא זה אינו משפט אמת שהקב"ה סולח לכולם בשוה.

ותי' זקה"ק 'ויאמר ה' סלחתי' דכביכול הקב"ה אומר לאדם סלחתי, 'כדברך' כפי ששבת בתשובה, דאדם שעסק בתשובה מחדש תמוז גם מקבל כזה סליחה, אבל אדם ששכ רק בליל יוה"ק סליחתו מה' הוי כדבריו.

וזהו נ"ל לפרש 'ולכל בני ישראל היה אור' דלכל אחד מאיר הקב"ה בסליחתו 'ומאיר עיני המחכים לסליחתו', אבל 'במושבתם' לשון תשובה שזה תלוי איך ששב בתשובה, אם שב בתשובה כדכע"י כן מאיר לו ה' בסליחתו, אבל לא גם הארת פנים מה' כנ"ל, איך שמקיים האדם 'שובה אלי' באותו מידה מקיים ה' כנגדו 'ואשובה אליכם'.

♦ ♦ ♦

(שזה"ט בא ליל שב"ק)

לחזות בנעים

עובדות מרביות זיע"א
ברידיו דוה עובדא --

הרבנית ראווענבורג שליט"א
בת של רבנית זיע"א

◆ בנער'ינו ובוקנינו בבנינו ובבנותינו ◆

ביום ט"ז שבט תשס"ב זכיתי להכניס בביתו של אברהם אביו את בני בכורי הרב דוד משה שליט"א, שמחת הברית התקיים ברחובות, אאמו"ר הק' זיע"א שימש כסנדק, ומו"ח כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א אמר הברכות וקריאת השם.

לאחר הברית נסעתי לקרית גת לשהות בבית הוריי כדרך יולדות רבות בישראל. בבית נכנסתי עם התינוק בידי אל חדרו של אאמו"ר לקבל ברכתו לי ולרן הנימול, אאמו"ר היה מרוגש מאד ושייב הענין של הענקת שם ע"ש אביו הק' זיע"א, ועצם זה שהרן הנימול נכד כפול מאביו, על ידו ועל ידי אחיו מרחובות.

בין הדברים שוחח שהשם 'דוד משה' שייך לב' הצדדים, והחל לשוחח על שמות של זקנינו הק' שכמעט אין שמות של כל צד בנפרד, ורוב השמות המה של ב' הצדדים, ומנה כמה שמות שיש מב' הצדדים שיש לתת.

לפתע אמרתי 'מי יודע? אולי הבאה בעז' תהיה בת?', אאמו"ר חייך קלות והפטיר 'די קומ'דיגע איז א אַנגל' (הבא זה בן), חייכתי ואמרתי 'אני בקושי עם הראשון ביד וטאטי כבר מדבר על השני...'

◆◆◆

יו"ט פסח תשס"ג היינו בליל הסדר אצל אאמו"ר, מוצאי יו"ט הראשון לאחר הבדלה התיישב אאמו"ר על מיטת ההסיבה במקומו בסלון, ובני דוד משה נעמד על יד המיטה, ואאמו"ר החל להשתעשע עמו, הניח עליו את ידו וחייך אליו וכו', כשלתפעת נענה לעברי 'בן כמה הוא?', 'שנה וחודשיים' השבתי, 'אזוי? נענה אאמו"ר 'עכשיו כבר יכול לבוא עוד אחד'...

תשעה חודשים מאז... ביום כ"א טבת תשס"ד נולד בני החתן הבה"ח יואל זוסמאן נ"ו

עוד דבר מעניין התרחש. ימים אחדים לפני הלידה הגענו לקרית גת לשמחת הוואנט נאכט של הבה"ח נחמן יוסף קאהן נ"ו, באותו הליל נכנסתי אל אאמו"ר ובקשתי לקבל ברכת קדשו, בחיך שאלוני אאמו"ר 'כבר חשבת על שם?', היה פליאה בעיני שמדבר על שם עוד לפני הלידה, השבתי לו 'רואה לי 'סימא רייזל' שהרי זקנתנו הרבנית מנדבורנה ע"ה לא מזמין הסתלקה מן העולם, שאלוני אאמו"ר 'את כ"ב בטוחה שזה בת?', 'אני מקווה' השבתי 'איני יכולה לדעת מה יולד, אבל הראשון היה בן, ואני מקווה שהפעם יהיה בת', 'ואם אני אומר לך שזה בן?' אמר אאמו"ר בלשון שאלה 'אני אומר לך שזה בן!' קבע, נדהמתי מהקביעה שקבע, והמשיך לשאול אותי 'איזה שם תתני?', השבתי 'אם זה בן אז נראה לי 'יואלי' ע"ש חמיו של מו"ח הרה"ק ר' יואל בער מראצפערט זיע"א, וגם מהצד שלנו יש את זקנינו הרה"ק ר' יואל זוסמאן זיע"א אביו של הרה"ק ר' חזק'ע מערץ זיע"א, אאמו"ר נתחייך מאד ואמר 'אמת! ברוך שכיזונתני!'

לפתע אחזו רעדה והחל לומר התיבות מתהלים 'נס להתנוסס', כך חזר שוב ושוב משך זמן ארוך על התיבות 'נס להתנוסס', כשאני עומדת תמהה מן הצד מהו ה'נס להתנוסס', לאחר פרק זמן החל לשורר התיבות 'בשמך נבוס קמינו' משך זמן ארוך.

לפתע הגיע האדמו"ר מטרענבישאן שליט"א ואמר שבתו לא חשה בטוב והרופאים הפנו אותה למינן, שאלו אאמו"ר 'להיכן אתה נוסעת?', 'לקפלן ברחובות' השיב, 'למה לקפלן?' שאלו אאמו"ר, 'מכיון שיש לי את אחותי שדרה ברחובות' השיב, 'לא קבע אאמו"ר 'כיון שהגיע עת לידתה לא תוכל לעזור לך, אני עמדתי שם ונענית לאאמו"ר 'הן יש לי עדיין זמן רב, ולדברי הרופאים עדיין לא הגיע העת, ובוודאי שאני יעמוד לעזור לאחי, אבל אאמו"ר לא אבה לשמוע ולא הסכים שישע לרחובות אלא לבית רפואה אחר, והתחיל לומר שוב כבראשונה התיבות 'נס להתנוסס' שוב ושוב, כשכל המחזה תמוה בעיני.

כעבור ימים אחדים אכן ילדתי בלידה מוקדמת ופתאומית בניסי ניסים, או אז הבנתי מדוע חזר אאמו"ר שוב ושוב על התיבות 'נס להתנוסס', כשהוא בעיניו הצופיות חזה הכל מראש.

◆◆◆

לאחר שמחת הברית שהתקיים ברחובות, נסעתי לקרית גת לשהות בבית הוריי, ונכנסתי לאאמו"ר לקבל ברכתו, ונסתב שיחה על השם 'יואל' שהוא ג"כ שם של ב' הצדדים, כשלתפעת נענה אאמו"ר 'עכשיו בעז' תגיע בת!...

בחודש תשרי תשס"ו נולדה בתי תחי', כשנולדה בבית"ח בא אלי הרופא בשאלת חידה 'את יודעת מה נולד לך?', 'כן! בת!' השבתי, 'איך את יודעת? נדהם הרופא, 'כי אבא שלי אמר שעכשיו תגיע בת' השבתי בפשטות, והרופא לתדהמתו אישר שאכן נולד בת למזל"ט.

לאחר לידתה הגעתי למנוחה בבית הוריי. היה זה אחר שכבר עברו לבית החדש בשכונת 'רמות דוד', ושהיתי שם זמן ארוך יותר מהרגיל, כשבאתי לחזור לביתי ליוני אאמו"ר כשירדתי במדרגות ושאל אותי 'מתי את מגיעה שוב?', השבתי 'טאטי יברך אותי בילד נוסף ואז אבוא לשהות כאן שוב לפרק זמן', רק לאחר לידה את יכולה לבוא', שאל אאמו"ר, 'בוודאי אבוא עוד' השבתי 'אבל בכל פעם זה לשבת וכו' יום או יומיים, אבל טאטי יברך אותי בילד נוסף אזי אבוא לפרק זמן ממושך'.

'נ' הגיב אאמו"ר 'את בלעה"ר עסוקה כ"כ עם שלש הקטנים שלך, את כבר מדברת על עוד?!' נפרדנו לשלום.

בדרך לרחובות אמרתי לבעלי 'תשמע, זה לא מוצא חן בעיני הענין שאבי לא רצה לברך אותי בילד נוסף, ושאל אם רק כשאני יולדת אני יכולה לבוא, ואמר שאני עסוקה עם ילדי, ומה אני מדברת על עוד!...

8 שנים אח"כ לא זכיתי לפרי בטן.

◆◆◆

משך השנים הזכרתי עצמי לפני אאמו"ר לברכני בפרי בטן נוסף אבל בכל פעם הוא היסב את הנושא לענין אחר. משעברו שלש שנים תינתן בפניו את ציפיותי לילד נוסף והתחננתי שיברכני אבל הוא רק חייך אלי ועבר לדבר בענין אחר.

בחודש שבט תשע"ב בתי כבר הייתה בגיל 6 וחצי, הגענו לשבות שבת בצל אאמו"ר, לאחר תפילת ליל שב"ק עלה אאמו"ר לקומת החדרים והתיישב ללמוד בחדרו שהיה לו אז מול המדרגות, ידעתי שאאמו"ר לא מקדש לפני השעה 7 וחצי, ע"כ נכנסתי לחדרי לנמנם קצת, איך שרק התחלתי לנמנם הגיעה בתי בכני 'מאמי אין לי מה לעשות!', ניסיתי לתת לה חפצים שונים לשחק, אבל ללא הועיל בכל פעם לאחר כמה דקות חזרה בטענה 'אין לי מה לעשות', שאלתי אותה 'מה את רוצה?', 'אני רוצה גופאלע' השיבה, מכיון שהיא נגעה לי בנקודה רגישה וכואבת אמרתי לה בגערה קלה 'את רוצה תינוק תבקשי מזידי, אני לא יכולה לתת תינוק! זידי יכול!', 'אני מתביישת' טענה בפניי, 'אין לך מה להתבייש' השבתי לה.

אני רואה אותה יוצאת מהחדר... נדרכתי והיטתי את אזניי לשמוע מה יהיה, היא נכנסה לאאמו"ר ואמרה לו 'זידי אן וויל אַ גופאלע' (סבא אני רוצה שיהיה לנו תינוק), אאמו"ר הביט עליה וחייך מאד ונענה 'דו ווילקסט אַ גופאלע? אין גופאלע?! אַסאָן גופאלע?!' (את רוצה שיהיה לכם תינוק? תינוק אחד?! הרבה תינוקות!!!).

אני שומעת הכל מעבר לחדר. ומיד בתי חזרה אלי ואמרה לי 'זידי אמר הרבה תינוקות' לשמחתי לא היה גבול, ברוב התרגשות סיפרתי מיד לאמי מורת'תל"ט המעשה שהיה.

שנה אח"כ בדיוק בחודש שבט שנת תשע"ג נולד בני זושאל'ע נ"ו. ולאחריו עוד בניים.

◆◆◆

יום א' פרשת וארא כ' טבת תשע"ח הובהל אאמו"ר לביה"ח הדסה ב-ם לאחר שמאד לא חש בטוב. ביום שלישי נכנס הרופא עם התוצאות המרות שאאמו"ר חולה נואשות במחלה שיושבת לו על הריאות, כלל ישראל נתעטף ביגון ואנחה וכולם החלו לשפוך תפילות לפני אדון כל, בימים אלו באנו כל הילדים בתמידות לבקר את אאמו"ר בביה"ח.

ביום שלישי באתי יחד עם בעלי לבקר את אאמו"ר בביה"ח, כשלתפעת שואל אאמו"ר את בעלי 'אתה רוצה לספר משהו?' 'לא' השיב בעלי לתמיחתו, 'אני רואה שאתה רוצה לספר משהו' הפציר בו אאמו"ר, 'לא!' השיב בעלי 'באנו לבקר את השווער' כשאנו עומדים ותמהים מה רצונו הק'.

אחי הגדול כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שהה שם ג"כ בחדר, אאמו"ר נענה לפניו ואמר לו 'אתה לא רואה שהם רוצים לספר משהו?! תצא החוצה אני רוצה להישאר איתם לבד', אחי אד"ש יצא בחשבו שבוודאי רצונו לספר משהו אבל לא רצינו לספר זאת בנוכחותו ויצא את החדר.

'מה אתם רוצים לספר?' שאל אותנו אאמו"ר, אנחנו מביטים בו בתמיהה גדולה, למה עולה כוונתו? לפתע נכנסה אחת הבנות ואאמו"ר חדל מלדבר על כך. שבנו לביתנו בתמיהה גדולה.

שבוע אח"כ עת כבר היה אאמו"ר בביתו אמר לפתע לאדמו"ר ממיאלען שליט"א שנכח שם בחדרו 'חיים מרדכי דָּעַר איינעם רצה לספר לי משהו בשבוע שעבר בביה"ח, תתקשר אליו כעת ותאמר לו שהנני רוצה לשמוע כעת מה רצה לספר'.

בעלי קיבל את הטלפון מהאדמו"ר ממיאלען בפליאה גדולה, ואמר שוב 'לא היה לנו כלום לספר, אלא באנו כמו כולם לביקור חולים', אבל אאמו"ר לא הירפה ואמר 'אני מרגיש שיש לו מה לספר', אבל בעלי השיב שאינו יודע מה רצון קדשו.

לאחר כמה שבועות באנו להתברך לפני יו"ט פורים כמדי שנה. מיד בהיכנסנו קידם אותנו בשאלה 'נו, יש לכם מה לספר?', 'כן' השבנו לו 'יש לנו ב"ה בשורות טובות', אאמו"ר כ"כ שמח בשמחה שלא ניתן לתאר, ותמהנו מאד לשמחה זו מה זו עושה, הרי אין זה ילד ראשון אצלנו, והא שאל אותי 'מדוע לא סיפרת עד עכשיו?', 'לא ידענו' השבתי לו, היה זה פעם יחידה שזה זמן רב שכבר חייכנו לשמחה ולא ידענו מכלום, וכששאל בביה"ח כבר חייכנו לשמחה ולא ידענו, בעלי נענה ואמר 'השווער ידע ואנחנו לא', אאמו"ר חייך ואמר בביטול 'אני יודע?!...'

אמרתי בקול חרישי 'ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים...' עם הנוסח כפי שהיה אומר אאמו"ר, 'אאמו"ר כמו אחו בו אש אורו עיניו והחל לומר שוב ושוב 'ואשר לו הכוח...' עם הנוסח, לאחר כמה דקות שאלוני אאמו"ר 'מה לך עם 'ואשר לו הכוח והממשלה', מנין לך זאת?', 'מה זאת אומר?' השבתי 'גדלנו על זה מילדותנו!'

לאחמ"כ נסענו לביתנו. אח"כ עלה אחי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אל אאמו"ר ואמר לו אאמו"ר 'אחותך כ"כ שימחה אותי היום, הייתי כ"כ שבור בעצמי, מה עשיתי ופעלתי בעולם הזה, אבל אם היא שמנישוואיה עזבה כאן ודרה ברחובות ועם כל זאת יודעת מ'ואשר לו הכוח והממשלה...' וזוכרת מקטנותה אזי עשיתי משהו בעולם הזה, וזה רומם אותי עד למאוד!'

אח"כ התקשר אלי אד"ש ואמר שהיה לחץ גדול מאד איך יעבור הפורים אחר שאאמו"ר שמע שהוא חולה נואש, אבל את רוממת את רוחו בקרבך, ואכן היה פורים נעלה מאד.

בחודש אב אח"כ נולד בני מאיר נ"ו. שמחת הברית התקיים בשב"ק ר"ח אלול, והיה שב"ק מיוחד והיסטורי כשמ"ח שליט"א הגיע לשבות בשב"ק בצל אחיו בקרית גת יחד עם קהל גדול שרצו לזכות להסתופף בשבת כזאת.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

זיעם הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

הרה"ק ר' דוד לעלובער זיע"א ז' שבט תקע"ד

תולדותיו: הרה"ק ר' דוד בירדמן מלעלוב זצוקל"ה נולד לאביו ר' שלמה זצ"ל בשנת תק"ו בעיירה קטנה הסמוכה ללעלוב. מקובל כי כבר בשחר ילדותו הכירו בו האזנים הק' הרד"א מליז'נסק והר"ד זושא זיע"א – שברדך נדרם ראוהו כי נשמה גבוהה שוכנת בקרבו. עוד בגיל צעיר נתקדש ונזדכך דרך צימות וסיגופים עד שמצא את שאהבה נפשו, אצל הרה"ק הרבי ר' אלימלך שקירבו אליו מאוד, ומאוחר יותר אצל רבו המובהק ה'חזוה' מלובלין זיע"א, בו דבק ביתר שאת, והכניע את עצמו כלפיו בהתבטלות מופלאה עד יום פטירתו, ובהמשך אף נעשה למחותנו. עסק תמיד בקירובם של אנשי מעשה נשמות גבוהות ללובלין, שם עלו ונתעלו במעלות החסידות, ורבים מגדולי דורו כיהודי הקדוש מפרשיסחא והרה"ק ר' ישעי' מפשעודבורג זיע"א זכו להתקרב ע"י לבו הק'. נודע לאיש אלוקים נורא אשר קדוש יאמר לו. ענותן ושפל בך אשר אין ערוך לקדושתו ופרישתו, ואהבתו לישראל ודיבקותו באלוקיו. נסתלק בחיי רבו הק' מלובלין ביום ז' שבט תקע"ד ומנוחתו כבוד בלעלוב.

הרה"ק ר' דוד'ל זיע"א היה דרכו בקודש אשר בכל כפר שעבר עליו בהיותו בדרבו, היה נכנס ליהודי המקום אחיו בני ישראל לדרוש בשלום ולזאחל להם ברכות לרוב. פע"א הגיע לאיזה כפר בצוותא עם אחד מחסידיו ור' ליפא שמו, ונכנסו לבית אחד מהיהודים ומצאו שם בבית רק בחור אחד. ואמרו לו צפרא טבא [בוקר טוב], והשיב להם שנה טובה, והלכו להם.

אחד זמן קצר בא אבי הבחור לביתו והנה בנו ניגש אליו ומספר לו 'שהגיעו לכאן שני יהודים ואמרו לו צפרא טבא וענה להם שנה טובה'. האבא היה בהלם מוחלט... ממה ששומעות אוזניו... ולא האמין כלל מה שקורה כאן. ושאל את בנו איה האנשים האלו שאתה מספר, והדאה לו הבחור את הדרך שהלכו בו, מיד פתח במרוצה אחד שני היהודים הללו. כשראו ר' דוד'ל ור' ליפא שאבי הבחור רודף אחריהם הבינו שכמוכן שחושד בהם שגנבו לו איזה דבר מביתו ועכשיו יכה בהם בכל כוחו, החלו השניים לברוח מפניו אך הוא ממשיך לרדוף אחריהם. כשראה שדם ממשכים במנוסתם החל לצעוק לעברם 'עמדו, עמדו לשלום פני מועדות ולא לדעה'. מיד נעמדו ר' דוד'ל ור' ליפא על מקומם, ואז אז השיגם אבי הבחור.

מיד ניגש אליהם האבא וכל כולו אומר התרגשות עצומה, כשנגע במעט אמר: 'מפני מה ברחתם. הלא אני רוצה ליתן לכם מתנה על אשר בזכותכם נעשה לנו נס'. ר' דוד'ל ור' ליפא כלל לא הבינו במה מדובר, והלה המשיך: 'לא ידעתם, אשר בני הזה אילם הוא מיום היוולדו... ומעולם לא הוציא הגה מפיו... ועתה בזכותכם נעשה לו נס והחל לדבר כאחד האדם!' ונתן להם מתנות לרוב ובירכם ברוב תודה.

כשהמשיכו בדרךם פנה ר' דוד'ל אל ר' ליפא ברוב ענותנות באומרו: 'הדואה אתה ר' ליפא, ראה נא את חסדי השי"ת שעשה לנו טובה, כי אנחנו לא ידענו אשר הבחור ההוא אילם ואינו יכול לדבר, ולולא זה כשהיינו אומרים לו צפרא טבא והוא אינו עונה לנו היה לנו מזה עגמת נפש גדול שאין אנו נענים בברכה, אך מן השמים ריחמו עלינו ועשו נס שהבחור האילם התחיל לדבר כדי שיוכל לענות לנו שנה טובה, וכך נמנע מאתנו עגמת נפש'.

<p>לטובת נשמת הרה"ק ר' יהודה אריה לייב בן ר' אברהם מרדכי בעל ה'שפת אמת' מגוד נלב"ע ה' שבט תרס"ה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן ... הונצח ע"י ירדיע החפץ בעילום שמו</p>	<p>לטובת נשמת הרה"ק ר' דוד בן ר' שלמה מלעלוב נלב"ע ז' שבט תקע"ד זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן ... הונצח ע"י נכדו משכ"ק הברה"ח ישראל רב בלעדי ני"ן</p>	<p>נדבת ירדיעו הנכבד הר"ר חיים צבי פלד ד"ר לדגל נישואי בתו בשעתו מ"צ יה"ד שיהיה בית נאמן בישראל עם דורות ישרים מבורכים, וזוהי לדוות מהם ומכל יוצ"ח רוב חת וקדושה</p>	<p>ברכת מזל טוב שערה ביה לירישי הנכבדים הרה"צ יואל רבינוביץ שליט"א ד"ר לדגל נישואי בתו לדגל הולדת בנו למול"ט ... יה"ד חיים צבי פלד ז"ר ד"ר שיריה בת נאמן ד"ר שיריה בת נאמן לדגל נישואי בתו ... יה"ד שיריה מכל יוצ"ח רוב נחת קדושה, עם שמחות תמיד באהליהם</p>	<p>ברכת מזל טוב ברכת מזל טוב חמה ולבבית משגרים אנו אל הרה"צ חיים מרדכי דאזענבוים שליט"א ראש ישיבת קרעטשניף בן כ"ק מרן ארמו"ר מקרעטשניף שליט"א הרב"ן רביה"ק ה'נעם ישראל זיע"א לדגל השמחה השדויה במעונת באידיש בני החתן הבה"ח כמר יואל ווסמאן נ"ו בשעתו מ"צ יה"ד שיריה בת נאמן בישראל עם דורות ישרים מבורכים וירווה רוב נחת וקדושה מכל יוצ"ח. ברכת מזל טוב מיוחדת שגורה לאמה של מלכות הרבנית הצדקנית תליט"א שתרוה רוב נחת מכל יוצ"ח באורך ימים ושנים אמן</p>	<p>לזכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן זמנים לשב"ק אופק קרית נת: הדלקת נרות: 4:33 יצאת השבת: 5:24 זמן ר"ת: 5:56</p>
--	---	--	--	--	---